

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 15T/20/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3520010109
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Odnoga
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2020:3520010109.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom, samosudcom Mgr. Jánom Odnogom, v trestnej veci obžalovaného S. K., H.. XX.XX.XXXX N. R., stíhaného pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona, prečin výtržníctvo podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní dňa 23.6.2020 takto

rozhodol:

Obžalovaný: S. K., H.. XX.XX.XXXX N. R., trvale bytom Š. Č.. XXXX/XX, H. Z. H. N.

je vinný, že

dňa 12.10.2019 v čase približne o 18:00 hod. v rekreačnom areáli na Zelenej vode pri Novom Meste nad Váhom, za hrádzou nachádzajúcou sa vedľa štrkového parkoviska pred barom s názvom BarBar fyzicky napadol poškodeného M. A. tak, že tohto svojou ľavou rukou zovretou v päšť udrel jedenkrát do pravého oka, na základe čoho sa poškodený rozhodol z miesta odísť preč svojím motorovým vozidlom zn. VW Golf, EČV: S., šedej metalízy, avšak obžalovaný S. K. sa mu v tomto snažil zabrániť tak, že zo svojho motorového vozidla zn. Fiat Punto, ktoré sa v tom čase taktiež nachádzalo na mieste, zobral sekeru s drevenou rukoväťou dlhou približne 1 m, s ktorou následne pristúpil k dverám motorového vozidla poškodeného, kde túto sekeru vložil medzi dvere vodiča a stĺpik, čím sa tak snažil poškodenému zabrániť zatvoriť dvere, a aj rukou sa snažil otvoriť dvere na tomto motorovom vozidle so slovami, aby poškodený vystúpil z motorového vozidla von, inak mu ho rozbije a ublíži mu, avšak keď sa mu toto nepodarilo, a poškodený sa z miesta snažil odísť preč, tak sa touto sekerou zahnal, pričom ňou udrel do ľavého spätného zrkadla na motorovom vozidle poškodeného, v dôsledku čoho toto spätné zrkadlo následne spadlo na zem, a tak týmto svojim konaním spôsobil u poškodeného M. A. dôvodnú obavu o jeho život a zdravie a taktiež poškodil M. A. jeho motorové vozidlo zn. VW Golf, EČV: S., šedej metalízy, keď mu na tomto motorovom vozidle poškodil ľavé spätné zrkadlo, spôsobil viaceré škrabance na karosérií na predných a zadných dverách vo veľkosti približne 2 cm, na stĺpiku medzi prednými a zadnými dverami a tiež rozrezal vnútorné gumové tesnenie na predných ľavých dverách, tak spôsobil škodu v celkovej výške 1.461,91 EUR,

t e d a

-inému sa vyhrážal ťažkou ujmom takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu a spáchal čin závažnejším spôsobom konania - so zbraňou,
- dopustil sa fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného,
- poškodil a urobil neupotrebitelnou cudziu vec

č í m s p á c h a l

prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona, prečin výtržníctvo podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 360 ods. 2 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona, s prihladnutím na § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. j), k), l), n) Trestného zákona, § 37 písm. h) Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienične odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona obžalovanému určuje skúšobnú dobu na 18 (osemnásť) mesiacov.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom podal dňa 27.3.2020 na tunajšom súde obžalobu sp. zn. Pv 597/19/3304-28 zo dňa 20.3.2020 na obžalovaného S. K. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona, prečin výtržníctvo podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona, ktorých sa mal obžalovaný dopustiť na skutkovom základe ako je uvedené vo výroku o vine tohto rozsudku.

Súd vo veci dňa 30.3.2020 vydal trestný rozkaz č.k 15T/20/2020-167, ktorým obžalovaného uznal za vinného v zmysle podanej obžaloby a uložil mu 7-mesačný podmieničný trest odňatia slobody s probačným dohľadom a primeranými obmedzeniami a povinnosťami.

Proti trestnému rozkazu podal obžalovaný odpor, z ktorého dôvodu súd vo veci nariadil hlavné pojednávanie na 23.6.2020.

Obžalovaný S. K. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 23.6.2020 na Okresnom súde Nové Mesto nad Váhom po poučení o možnosti urobiť vyhlásenie podľa § 257 ods. 1, ods. 4 a o následkoch v rozsahu ods. 5 až 8 Trestného poriadku po porade s obhajcom vyhlásil podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Následne preto súd postupoval podľa § 257 ods. 5 Trestného poriadku a obžalovanému kládol otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Trestného poriadku, na ktoré obžalovaný odpovedal :

c) či rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu,
odpoveď obžalovaného : áno

d) či bol ako obvinený poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby,
odpoveď obžalovaného : áno

f) či rozumie právnej kvalifikácii skutku ako trestného činu
odpoveď obžalovaného : áno

g) či bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestné činy jemu kladené za vinu,
odpoveď obžalovaného : áno

h) či sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa kvalifikuje ako trestný čin,
odpoveď obžalovaného : áno

Nakoľko obžalovaný odpovedal na všetky uvedené otázky „áno“ a súd nemal pochybnosti o pravdivosti jeho priznania, po zistení stanoviska prokurátora a poškodeného vyhlásenie obžalovaného o vine podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku uznesením prijal a zároveň podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku rozhodol, že dokazovanie o skutku v rozsahu priznanej viny nevykoná a vykoná iba dokazovanie súvisiace s výrokom o treste. Na základe uvedeného, súd potom obžalovaného uznal za vinného zo spáchania prečinov nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona, výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného

zákona a prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona, pretože obžalovaný spáchaným a priznaným skutkom naplnil všetky znaky skutkových podstát uvedených prečinov.

Z toho dôvodu súd na hlavnom pojednávaní vykonal na základe návrhov procesných strán dokazovanie prečítaním listinných dôkazov podľa § 269 tak ako to vyplýva zo zápisnice o hlavnom pojednávaní a to v súvislosti s ukladaním trestu obžalovanému.

Z odpisu z registra trestov vyplýva, že obžalovaný nebol doposiaľ súdne trestaný.

Z výpisu ústrednej evidencie priestupkov a správnych deliktov vyplýva, že spáchal 1 priestupok na úseku dopravy.

Z lustrácie v sociálnej poisťovni vyplýva, že obžalovaný je dlhodobo riadne zamestnaný v spoločnosti Freudenberg Filtration Technologies Slovensko, s.r.o..

Mesto Nové Mesto nad Váhom neriešilo správanie obžalovaného na komisii pre bezpečnosť a verejný poriadok, podližnosti voči Mestu obžalovaný nemá.

Podľa § 278 ods. 2 Trestného poriadku súd ďalej pri svojom rozhodovaní prihliadal len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní a opieral sa o dôkazy na hlavnom pojednávaní vykonané. Podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku hodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 36 písm. j) Trestného zákona poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchatel viedol pred spáchaním trestného činu riadny život.

Podľa § 36 písm. k) Trestného zákona poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchatel pričínil sa o odstránenie škodlivých následkov trestného činu alebo dobrovoľne nahradil spôsobenú škodu.

Podľa § 36 písm. l) Trestného zákona poľahčujúcou okolnosťou je to, že sa páchatel priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval.

Podľa § 36 písm. n) Trestného zákona poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchatel napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom.

Podľa § 37 písm. h) Trestného zákona prirážajúcou okolnosťou je to, že páchatel spáchal viac trestných činov.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a prirážajúcich okolností.

Podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Podľa § 38 ods. 8 Trestného zákona zníženie hornej hranice alebo zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby podľa odsekov 3 až 6 sa vykoná iba v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby; základom na zníženie alebo zvýšenie trestnej sadzby je rozdiel medzi hornou a dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Zníženie hornej hranice alebo zvýšenie dolnej hranice zákonom ustanovenej trestnej

sadzby sa nepoužije v prípadoch, keď v osobitnej časti zákona je ustanovený iba trest odňatia slobody na dvadsaťpäť rokov alebo doživotie.

Podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona ak súd odsudzuje páchatel'a za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Popri treste prípustnom podľa takého zákonného ustanovenia možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak jeho uloženie by bolo odôvodnené niektorým zo zbiehajúcich sa trestných činov. Ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd môže podmienene odložiť výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho dva roky, ak

a) vzhľadom na osobu páchatel'a, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, a na okolnosti prípadu, má dôvodne za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu páchatel'a výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný.

V súvislosti s rozhodovaním o treste je vždy potrebné zohľadniť základné pravidlá pre ukladanie trestu uvádzané v § 34 Trestného zákona. Toto ustanovenie v odseku 1 zakotvuje účel trestu, podľa ktorého trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Trest je pritom jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatel'om trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia), a jednak aj voči ďalším členom spoločnosti - potenciálnym páchatel'om, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti).

Ochrana spoločnosti sa tak uskutočňuje dvoma základnými prvkami, a to prvkom donútenia (represie) a prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou.

Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatel'ov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcía medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu, tak na páchatel'a trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti.

Ďalšou nevyhnutnou zásadou pri ukladaní trestu je aj zásada proporcionálnosti (úmernosti) trestu, z ktorej vyplýva, že trest musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu. Úmernosť trestu okrem iného určuje aj pohnútku páchatel'a a možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatel'a si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t.j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchatel'a. Možnosť nápravy páchatel'a konkretizuje jeho osobu vo všetkých zásadných súvislostiach. Primárne ide o stanovenie prognózy budúceho vývoja správania sa páchatel'a na základe objasnenia jeho osobnostných vlastností a ich spojitostí so spáchaným trestným činom, vrátane vplyvu sociálnej mikroštruktúry. Z hľadiska posúdenia možnosti nápravy páchatel'a má veľký význam celkový spôsob jeho života a jeho správanie pred spáchaním trestného činu a jeho postoj k spáchanému trestnému činu (Rt 23/1967). Záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchatel'ov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

Pri ukladaní trestu pritom treba vždy vychádzať zo spojenia a vzájomnej vyváženosti dvoch princípov, a to z princípu zákonnosti trestu a z princípu individualizácie trestu.

V intenciách vyššie uvádzaných základných zásad pre ukladanie trestu súd pri prihliadnutí na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť nápravy uložil obžalovanému ako druh trestu trest odňatia slobody

a to úhrnný trest na dolnej hranici trestnej sadzby vo výmere 6 mesiacov s podmieneným odkladom so skúšobnou dobou 18 mesiacov.

Pri obligatórnom skúmaní pomeru a miery závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností súd u obžalovaného zistil štyri poľahčujúce okolnosti a to podľa § 36 písm. j) Trestného zákona, že viedol pred spáchaním trestného činu riadny život, pretože bolo zistené, že obžalovaný nebol odsúdený za spáchanie trestného činu, dlhodobo je riadne zamestnaný a mal len jeden drobný priestupok na úseku dopravy, čo podľa názoru súdu umožňuje uviesť, že pred spáchaním trestného činu viedol riadny život, ďalej podľa § 36 písm. k) Trestného zákona, pretože z oboznámenej dohody o náhrade škody ako aj vyjadrenia poškodeného na hlavnom pojednávaní vyplýva, že škoda mu bola v celom rozsahu obžalovaným uhradená, podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, že sa obžalovaný priznal a svoj čin úprimne oľutoval, pričom sa na hlavnom pojednávaní aj ospravedlnil poškodenému a ďalej podľa § 36 písm. n) Trestného zákona, že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti v konaní pred súdom príslušnému orgánu a to súdu, keďže obžalovaný svojím vyhlásením o vine na hlavnom pojednávaní v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku v podstate odbremenil súd od dokazovania jeho viny, ktorou skutočnosťou napomáhal súdu pri objasňovaní trestnej činnosti. U obžalovaného súd zistil jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, že spáchal viac trestných činov, konkrétne tri prečiny špecifikované vo výroku rozsudku.

Obžalovaného súd odsúdil zo spáchania prečinov nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona, výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona, kde ustanovením s najprísnejšou trestnou sadzbou je prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 2 Trestného zákona, kde je trestná sadzba v rozmedzí od 6 mesiacov do 3 rokov. Vzhľadom k tomu, že v prípade obžalovaného prevažoval pomer poľahčujúcich okolností nad priťažujúcimi v pomere 4:1, znižovala sa zákonom ustanovená horná hranica trestnej sadzby v zmysle § 38 ods. 3 Trestného zákona o jednu tretinu postupom podľa § 38 ods. 8 Trestného zákona, z toho dôvodu, konečné rozmedzie trestnej sadzby po úprave predstavovalo trestnú sadzbu 6 mesiacov až 26 mesiacov (rozdiel trestnej sadzby $30\text{mesiacov}/3=10$ mesiacov, $36-10=26$ mesiacov).

Súd pri konečnom rozhodovaní o druhu trestu a jeho výmery pri prihliadnutí na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť nápravy mal za to, že u obžalovaného je potrebné uložiť trest odňatia slobody (hoci tento postup vzhľadom na výšku trestnej sadzby za trestný čin podľa § 360 ods. 2 Trestného zákona v zmysle § 34 ods. 6 Trestného zákona nie je obligatórny), ktorého bezprostredný výkon však nie je potrebný a je možné ho podmiennečne odložiť s určením skúšobnej doby. Súd pritom prihliadol aj na predchádzajúci život obžalovaného, kedy nebol doteraz súdne trestaný, dlhodobo riadne pracuje a javí sa, že spáchaný skutok bol len ojedinelým excesom z inak vedenia riadneho života obžalovaného. Motívom jeho konania, na ktorý súd prihliadol, bola v tomto prípade snaha o zachovanie si manželstva, kedy zakročil proti náznakom rozvíjajúceho sa vzťahu svojej manželky s poškodeným, (ktorá si nerozvážne s poškodeným písala nevedomujúc si všetky následky svojho konania) a to útokom na poškodeného, ktorý útok podľa názoru súdu nepochybne prekročoval medze spoločensky akceptovateľného správania aj v takejto situácii a pri takomto podozrení, pretože bol plánovaný, premyslený s vylákaním poškodeného a došlo aj k použitiu úderu ako aj zbrane - sekery. Nepochybne úmyslom obžalovaného bolo napadnúť poškodeného a aj vystrašiť ho, aby sa k jeho manželke viac nepribližoval a nekontaktoval sa s ňou. Súd na druhej strane ale prihliadol aj na samotný postoj obžalovaného k spáchaným trestným činom, teda, že sa k spáchaniu priznal a na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie, že je vinný, čím obžalovaný neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny bez vykonania dokazovania ohľadom viny na hlavnom pojednávaní, trestnú činnosť úprimne oľutoval, nahradil poškodenému celú ním žiadanú škodu, čo poškodený potvrdil a poškodenému sa aj ospravedlnil na hlavnom pojednávaní. Okrem toho súd prihliadol na pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, pričom výrazným spôsobom prevažovali poľahčujúce okolnosti nad priťažujúcimi v pomere 4:1. Súd pritom prehodnotil svoje vlastné rozhodnutie vo výroku o treste v trestnom rozkaze, kedy oproti trestnému rozkazu znížil nielen výšku trestu na dolnú hranicu trestnej sadzby ale aj nepovažoval na nevyhnutné ukladať probačný dohľad nad správaním obžalovaného a uložiť povinnosti a obmedzenia. Súd tak urobil z dôvodu, že obžalovaný do dňa vyhlásenia rozsudku mal už uložený a vykonával probačný dohľad 8 mesiacov, od času kedy bola jeho väzba nahradená dohľadom probačného a mediačného úradníka, k poškodenému sa nepribližoval ani ho nekontaktoval, čo potvrdil aj sám poškodený, súd má preto za to, že v kontexte celkových okolností spáchania skutku ako aj postoja obžalovaného k spáchanej trestnej činnosti uloženie probačného dohľadu a povinností už nie je nevyhnutné a postačuje bežná skúšobná

doba. Takto uložený trest zároveň podľa názoru súdu plní dostatočne funkciu tak individuálnej ako aj generálnej prevencie a zohľadňuje aj priznanie a ľútosť obžalovaného ku všetkým trestným činom. Zároveň súd skúmal zákonné podmienky na povolenie odkladu výkonu trestu v zmysle § 49 ods. 1 písm. a), § 50 ods. 1 Trestného zákona, pričom súd dospel k záveru, že vzhľadom na osobu obžalovaného s prihliadnutím na jeho doterajší netrestaný život so spáchaním iba jedného priestupku, na zabezpečenia ochrany spoločnosti a nápravu páchatel'a výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutý a preto postupom podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, § 50 ods. 1 Trestného zákona obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložil a zároveň mu určil skúšobnú dobu pri dolnej hranici vo výmere 18 mesiacov, ktorú súd považuje za dostatočnú a počas ktorej bude mať obžalovaný možnosť preukázať, že stíhaný skutok bol naozaj len ojedinelým vybočením z vedenia riadneho života. Skúšobnú dobu zároveň súd považuje za nevyhnutnú najmä vzhľadom na spôsob spáchania trestných činov, čo je aj dôvod, prečo podľa názoru súdu alternatívny trest, a to požadovaný peňažný (prípadne iný) by nebol trestom dostačujúcim s pohľadu individuálnej a generálnej prevencie. Predsa len nemožno odhliadnuť od toho, že išlo o sofistikované premyslené a plánované vylákание poškodeného obžalovaným na Zelenú vodu s plánovaným fyzickým útokom na poškodeného (hneď po príchode dal obžalovaný poškodenému päšťou) a aj s použitím zbrane (sekery), ktorá sa „len náhodou“ nachádzala v aute obžalovaného.

Takto uložený trest zároveň podľa názoru súdu plní funkciu tak individuálnej ako aj generálnej prevencie. Rozsudok neobsahuje výrok o náhrade škody, nakoľko bolo preukázané nielen oboznámenou dohodou o náhrade škody ale aj vyjadrením poškodeného, že škodu, ktorá mu konaním obžalovaného vznikla, a ktorú si v trestnom konaní uplatnil mu bola v celom rozsahu uhradená.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom na Krajský súd v Trenčíne. Právo podať odvolanie neprináleží tomu, kto sa tohto práva už výslovne vzdal. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Právo podať odvolanie nemá ten, kto sa tohto práva výslovne vzdal.

Odvolanie môže podať prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného.

Odvolanie môže podať obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka.

Odvolanie môžu podať v prospech obžalovaného okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka obžalovaného). Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného.

Odvolanie môžu podať zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca.

Odvolanie môže podať štátny orgán starostlivosti o deti a mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech, a to aj proti jeho vôli.

Odvolanie môže podať poškodený, ktorý si uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu.

Odvolanie môže podať zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.